בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום ד', כ"ז בכסלו תשס"ו (28 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **כ"ז בכסלו**, נר **שלישי** ( )לחנוכה; חנוכה שמח!!

*הרוח הנושבת מהמזרח הרחוק יותר אינה מבשרת טוב, והנה – לפני 45 שנה השבוע, (בשנת תש"כ [1960]) מחרתיים ב-**כ"ט בכסלו**, רה"מ **דוד בן גוריון הודיע** בכנסת כי **ישראל בונה בנגב כור אטומי**.*

=http://www.historychannel.co.il/site/event_list.asp?PageId=8&StartDate=27/12/2005&EndDate=20/11/2005&id

בעקבות פניית ארצות הברית, הודה ראש הממשלה בן גוריון שישראל בונה כור גרעיני בנגב, אך הכחיש שהכור ישמש לפיתוח פצצת אטום. נושא הכור העכיר את היחסים בין ישראל לבין ארה"ב, שטענה כי ישראל מפתחת בחשאי פצצת אטום בעזרת ידע צרפתי. בתחילת דצמבר דרשה ארה"ב שישראל תספק לה מידע בדבר יכולתה לייצר פצצת אטום. הדרישה באה בעקבות מידע מודיעיני, שכלל תצלומי לוויין. התצלומים הוכיחו שישראל מקימה בנגב עיר אטום, שבמרכזה כור גרעיני לייצור פלוטוניום. ישראל עמדה על כך שהמתקן אינו אלא **בית חרושת לטקסטיל**(!). שגריר ישראל בלונדון אמר שישראל אינה עוסקת בייצור פצצת אטום, וגם אין בכוונתה לעשות זאת. התשובות המתחמקות הכעיסו את ראשי מערכת הביטחון בארצות הברית, והנשיא האמריקני (אייזנהאוור) פנה לישראל פעם נוספת ודרש תשובות ברורות. בשלב הזה נענתה ישראל לדרישה, וסיפקה לארה"ב מידע כולל על הכור. עם זאת, סירבה ישראל לפתוח את הכור לפיקוח בין-לאומי בטענה "שקודם יוטל פיקוח כזה על כל המדינות בעלות הכור הגרעיני". בו ביום יצא בן גוריון בהצהרה רשמית בכנסת, שבנגב מוקם כור אטומי, ובנייתו תסתיים בתוך 3 שנים. ראש הממשלה הדגיש שהכור נועד **למטרות שלום בלבד**. ארה"ב הסתפקה בהסברים, והביעו אהדה להקמת מפעלים מסוג זו לצורכי שלום.
[http://www.zinman.org.il/html/medina/12.doc]

ישראל היא אחת המדינות הבודדות בעולם שברשותן נשק גרעיני. אין זה ידוע כמה פצצות גרעיניות יש ברשותה של ישראל, אך יש המדברים על פוטנציאל של מאות פצצות - אטום, מימן וניוטרון - שהידע ליצורן קיים בידי ישראל מזה שנים רבות. הצורך בפיתוח נשק גרעיני לישראל היה נמצא בדיונים אצל מנהיגי המדינה עוד מראשית שנות ה- 50. בשלב מסוים הגיעו מנהיגיה של מדינת ישראל הצעירה למסקנה כי עליה להשיג כוח גרעיני ע"מ להרתיע את המדינות הערביות שמקיפות אותה מנסיונות להביא להשמדתה. **התומך הראשי** של מדיניות הגרעין היה ראש ממשלת ישראל דוד **בן־גוריון**, שראה באופציה הגרעינית מפתח לאי־מלחמה, ואולי גם לשלום (אמנם בן־גוריון האמין כי רק המשך מצב הלוחמה עם הערבים **יכול לאחד את הקבוצות השונות** שהרכיבו את מדינת ישראל). בן־גוריון הבין שמדינת ישראל נמצאת ב"מלכוד" לעומת הערבים: בעוד שהערבים יכולים להרשות לעצמם להפסיד בכול המערכות כנגד ישראל ולהמשיך להילחם, הרי שישראל אינה יכולה להרשות לעצמה אפילו הפסד אחד. לאורך ימים, הבין בן־גוריון, ישראל לא יכולה למצוא שום אפשרות של עמידה **קונבנציונלית** בפני

"מזמור שיר חנוכת הבית לדוד"" [תהלים ל' 1]
מתוך פרק התהלים שאומרים **בימי חנוכה**
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים וחנוכה שמח לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום **ד'**, **כ"ז** ב**כסלו** תשס"ו (**28** ב**דצמבר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

עוצמתם המספרית של הערבים [נכון. מג], והפתרון היחיד כנגדם יהיה השגת אופציה גרעינית כגורם מרתיע וכ"מוצא האחרון ". [**לא נכון**! מג] [http://www.haayal.co.il/story_240]

"**מזמור שיר חנוכת הבית לדוד**"" [תהלים ל' 1]
מתוך פרק התהלים שאומרים **בימי חנוכה**
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים וחנוכה שמח לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל